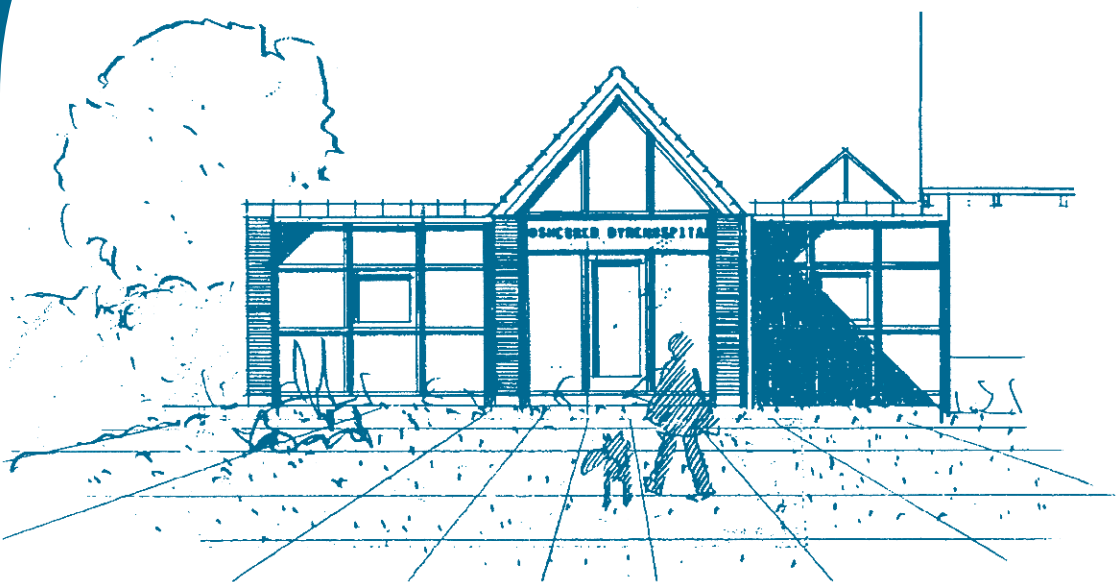

Hjerte- og lungeorm hos hund

Vet
Family

Odsherreds
Dyrehospital

Hjerteorm hos hund

(Angiostrongylus vasorum)

Indledning:

Hjerteorm (Angiostrongylus vasorum) er i de senere år blevet et stadigt stigende problem i Danmark, især omkring Storkøbenhavn, Nordsjælland og i Odsherreds området, men parasitten kan findes i stort set hele Danmark.

Parasittens livscyklus:

Den voksne orm er ca. 15 – 20 mm lang og 0,2 – 0,3 mm tykke. De lever hovedsageligt i højre hjertehalvdel og i de store blodkar i lungerne.

Hjerteorm har 5 larvestadier (L1 – L5). Parasitten har en indirekte livscyklus hvilket betyder, at den ikke kan smitte direkte fra hund til hund, men derimod kræver

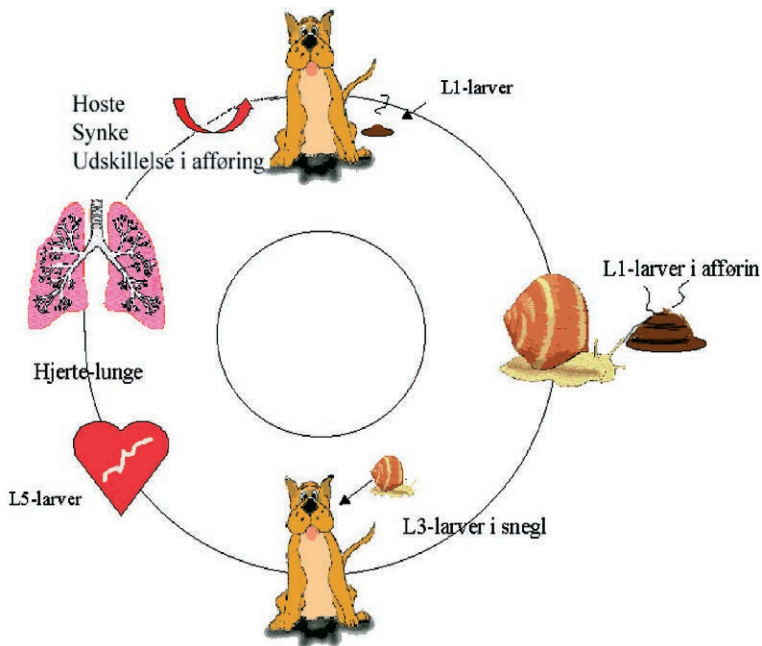
en mellemvært for at kunne udvikle sig. Mellemværten er forskellige snegle. Hovedværten er hunde eller ræve. L1 larverne udskilles af hovedværten og optages af snegle, hvor de udvikles til L2 og L3 larver. Hundene optager L3 larver ved at spise snegle. Herefter foregår der dels en modning af larverne til L5 larver, og dels en vandring i hovedværten krop via blodet, sådan at larverne når højre hjertehalvdel og lungernes blodkarforgreninger. Hunnerne lægger æg, hvorfra der klægges L1 larver, der hostes op, synkes og udskilles via afføringen. Udviklingen, fra hundens optagelse af L3 larver til den begynder at udskille L1 larver i afføringen, tager ca. 35 – 65 dage.

Sygdomsbiologi:

Hjerteorm lever i hjerte- og lungekredsløbet, og kan forårsage store skader med alvorlig udgang for den smittede hund. Det kan føre til hjerteproblemer, vand i lungerne, blodpropper, blødningsforstyrrelser, blodmangel og forskellige alvorlige immunrelaterede sygdomme.

Billede af en hjerteorm (Angiostrongylus vasorum) set i mikroskop, venligst udlånt af Jacob Lundgren Willeesen, KVL.

Smittevejene for hjerte- og lungeorm, venligst udlånt af Institut for mindre husdyrs sygdomme, KVL.

Kliniske symptomer:

De kliniske symptomer kan variere meget fra hund til hund, men typisk ses langvarig tør hoste, og hunden rømmer sig meget. Hunden kan virke træt, særligt ved motion. Den kan have nedsat appetit og vægttab. I alvorlige tilfælde kan ses tegn på blødningsforstyrrelser, hjerteanfald, besvimmelsanfald, kramper og shock. Mavetarmproblemer med opkast og diarre kan også ses hos nogen hunde.

Diagnose:

L1-larverne udskilles via hundens afføring, og diagnosen stilles derfor via en undersøgelse af afføringen. Da larverne ikke udskilles konstant i afføringen, er det nødvendigt at undersøge afføringen fra 3 dage i træk, for at øge sikkerheden for et sandt resultat af testen.

Behandling:

Ved påvisning af hjerteorm skal hunden på en langvarig ormekur. Der er flere forskellige typer af medicin mod hjerteorm, og den enkelte hunds behandling fastlægges afhængigt af bl.a. alvorligheden af symptomerne, forløbets varighed og tidligere infektioner. Grunden til den lange behandlingstid er, at man ønsker at dræbe larverne langsomt, så der ikke opstår en prop af døde larver/orm i hjerte- og lungekredsløbet, samt at hjerteorm er sværere at nå end almindelige tarmorm. Efter endt behandling anbefales det, at der laves en kontrolundersøgelse af afføringen efter 1 måned, efter 6 måneder og efter 1 år.

Det er meget vigtigt, at hunden holdes i absolut ro under behandlingen, for at undgå at hunden får kroniske følgevirkninger efter sygdommen.

Hvis hunden er meget påvirket af infektionen, kan det være nødvendigt med intensiv terapi for at behandle evt. tilstødende hjerte- og lungeproblemer, blødningsforstyrrelser eller andre følgesygdomme.

Forebyggelse:

Det er i dag ikke tilladt at give forebyggende behandling mod orm, og det anbefales derfor, at man mindst 1 gang om året får foretaget en undersøgelse af hundens afføring, så evt. behandling kan iværksættes så tidligt som muligt.

Lungeorm hos hund (*Crenosoma vulpis*)

Indledning:

Lungeorm (*Crenosoma vulpis*) er vidt udbredt i den danske rævepopulation. Flere og flere tilfælde af lungeorm ses hos vores hunde, og sygdommen er en vigtig differentialdiagnose til andre luftvejslidelser hos hunde.

Parasittens livscyklus:

Lungeorm er 0,5 – 1,5 cm lange orm, der lever i bronchier og bronchioler hos hunde og ræve. Lige som for hjerteorm, kræver lungeormene en mellemvært i form af snegle. L3 larver optages fra sneglene, og vandrer gennem tarmvæggen, via lever og lungekredsløb, til bronchier og bronchioler, hvor de færdigudvikles og etablerer sig som voksne orm.

Billede af en lungeorm (*Crenosoma vulpis*) set i mikroskop.

Kliniske symptomer:

Hunden får hoste, ofte produktiv hoste, og der kan ses træthed og nedsat appetit. Almenbefindende er normalt upåvirket. Symptomerne på sygdommen minder meget om de symptomer der ses ved kennelhoste.

Diagnose:

Diagnosen stilles via en undersøgelse af hundens afføring 3 dage i træk, lige som ved hjerteorm.

Behandling:

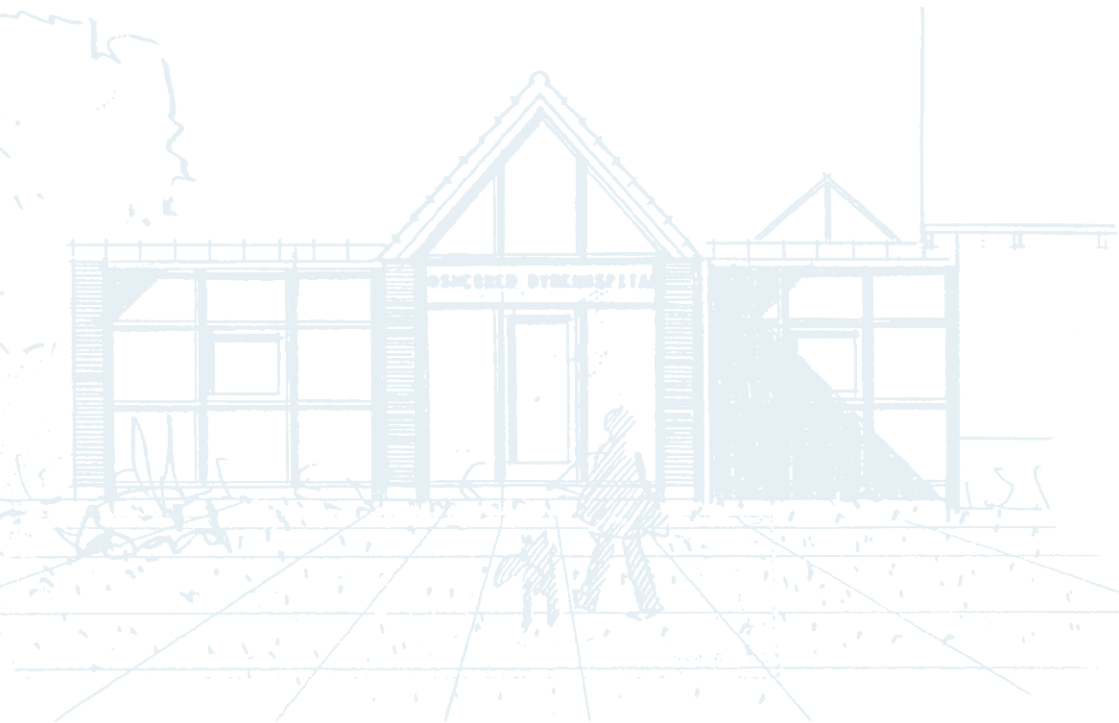
Her på dyrehospitalet behandler vi typisk med Panacur i 8 dage eller Milbemax Vet 2 x med 14 dages mellemrum. Vi anbefaler en kontrolundersøgelse af afføringen efter ca. 1 måned.

Korrekt opsamling af afføringsprøver:

For at få et sandt svar på undersøgelse af parasitter i hundens afføring er det vigtigt, at afføringsprøverne opsamles og opbevares korrekt, da der ellers kan ske forurening af prøven med jordlarver.

Afføringsprøverne opsamles med det samme, efter at man har set hunden besøge. Det er vigtigt, kun at opsamle toppen af afføringen, så ikke den opsamlede afføring har været i berøring med jord, blade, grene eller lign. Til undersøgelsen skal bruges ca. 10 g, hvilket svarer til en afføringsmængde på størrelse med et hønseæg.

En pose påsættes den ene hånd, og afføringen opsamles i posen. Posen vendes og luften presses ud, hvorefter der bindes en knude på posen. Prøverne opbevares køligt, og uden direkte sollys. Afføringsprøverne afleveres på Dyrehospitalet samme dag, eller efter opsamling af alle tre prøver.

Odsherreds Dyrehospital

Vestervangen 25 • 4550 Asnæs
Telefon +45 59 65 00 15
Fax +45 59 65 03 84

odsherreds.dyrehospital@mail.dk